

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 lipca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) – Łotwa) – A

(Sprawa C-535/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ osób – Obywatelstwo Unii – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuł 3 ust. 1 lit. a) – Świadczenia z tytułu choroby – Pojęcie – Artykuł 4 i art. 11 ust. 3 lit. e) – Dyrektywa 2004/38/WE – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) – Prawo pobytu przez okres przekraczający trzy miesiące – Warunek posiadania pełnego ubezpieczenia zdrowotnego – Artykuł 24 – Równość traktowania – Nieaktywny zawodowo obywatel państwa członkowskiego legalnie zamieszkujący na terytorium innego państwa członkowskiego – Odmowa objęcia tej osoby publicznym systemem ubezpieczenia zdrowotnego przyjmującego państwa członkowskiego]

(2021/C 349/04)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A

przy udziale: Latvijas Republikas Veselības ministrija

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 988/2009 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że świadczenia opieki zdrowotnej finansowane z budżetu państwa, które z pominięciem jakiejkolwiek indywidualnej i uznaniowej oceny potrzeb osobistych przysługują osobom należącym do kręgu beneficjentów określonych w ustawodawstwie krajowym, stanowią „świadczenia z tytułu choroby” w rozumieniu tego przepisu i tym samym są objęte zakresem zastosowania rozporządzenia nr 883/2004, zmienionego rozporządzeniem nr 988/2009.
- 2) Artykuł 11 ust. 3 lit. e) rozporządzenia nr 883/2004, zmienionego rozporządzeniem 988/2009, w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom prawa krajowego, które wyłączają prawo do ubezpieczenia w ramach publicznego systemu ubezpieczenia zdrowotnego przyjmującego państwa członkowskiego dające możliwość korzystania ze świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych z budżetu tego państwa nieaktywnym zawodowo obywatelom Unii, którzy są obywatelami innego państwa członkowskiego oraz którzy podlegają, na podstawie art. 11 ust. 3 lit. e) rozporządzenia nr 883/2004 zmienionego przez rozporządzenie nr 988/2009, ustawodawstwu przyjmującego państwa członkowskiego i korzystają z przysługującego im prawa pobytu na terytorium tego państwa zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy.

Artykuł 4 i art. 11 ust. 3 lit. e) rozporządzenia nr 883/2004, zmienionego rozporządzeniem nr 988/2009, oraz art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 24 dyrektywy 2004/38 należy z kolei interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by przynależność takich obywateli Unii do tego systemu była odpłatna w celu przeciwdziałania sytuacji, w której tacy obywatele staliby się nadmiernym obciążeniem dla finansów publicznych przyjmującego państwa członkowskiego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 30.9.2019.